

В село Градинарово живеят около 600 души (а в село Блъсково около 1000). Циганите в тези две села са заварени тук след Освобождението. Живеели в циганска махала в тръстикови колиби - покривите от тръстика. Работели предимно мъжете - селскостопанска работа - орели, жътели на богаташите. Измежду мъжете е имало и занаятчии:

а) асърджии - правели рогозки от папур - тъчели ги на станове, които сами си правели. Рогозките били с различна дължина и ширина. Боядисвали ги с боя от растения - смрадлика, лучени пера, съчка брус (или зелен камък), дъбови кори, които насищали в различни нюанси.

б) бърдари - правели бърда за тъкане на платове. Рамките им били от чамов материал, а зъбците от камъш - тръстика. От нареждането на зъбците зависело дебелината и ширината на плата, която се определяла с "глави" (бърдо на 15 "глави" ширина; бърдо на 20 "глави" - най-широко, за платно) и т.н.

в) решетари (от решето) и гармонджии (от гармон). Решетарите правели решета от обработена суха овча кожа, нагупчена със "замба" - нещо подобно на перфоратор. Според големината на дупките се делят на: протак - най-гъсти дупки (с него се вее червен пипер, булгур); решето - с по-големи дупки (за вее на леща, на жито, сол - едри парченца каменна сол); гармон - с по-големи дупки. Може да бъде голям в диаметър 1-1.5 м, с него се веело зърното, което ще се продава - жито, царевица, боб.

г) абаджии - крояли и шиели потури, терлици, аби, калцуни. Това са били цигани, които шиели дрехи.

Жените не работели - те предимно просели. Всички цигани водели уседнал живот. Всяко семейство средно е имало по 6-7 деца. Но през 30-те години на века циганките започнали да общуват с българките от селото (започнали да мажат дувари) и се проявяват като добри мазачи на глинени стени. През 30-те години българите в тези две села започват да строят сами къщи и се появява нужда от помощници. Това води до пораждането на нови занаяти. Някои цигански семейства се специализират в сечене на кирпич. Киричът се прави от чернозем - кал и паява, меси се с вода, гази се с крака, прави се на гъста смес, която се слага в калъп. Калъпът е рамка за тухла - на два реда по 2-3 кирпича. Киричът е с форма на тухла - дебелина 12 см, дълъг 25 см и висок до 10 см. Хората, които са работели кирпич, после минали на работа в тухларните.

Жените минали на фини занаяти - правене на сачаци за забрадки (зашиване на специални шевици и мъниста по краищата